

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

26 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan, Victor Burduh, Nicolae Craiu,

a judecat în ședință, fără participarea părților recursul ordinar declarat de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Chișinău Oleg Popov, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2019, în cauza penală, în privința inculpaților

Rusu Alexandru XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX;

Rusu Natalia XXXXX, născută la XXXX, originară din XXXXX și domiciliată în XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 22.04.2016 până la 22.01.2018;

Instanța de apel de la 14.03.2018 până la 14.11.2019;

Instanța de recurs de la 31.01.2020 până la 26.05.2020.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22 ianuarie 2018, Alexandru Rusu și Natalia Rusu au fost achitați de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. a) și c) din Codul penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, potrivit rechizitoriului inculpații Alexandru Rusu și Natalia Rusu se învinuiesc că, aproximativ în perioada lunii ianuarie 2014, acționând împreună și de comun acord, aflându-se în Chișinău, urmărind scopul îndemnării și înlesnirii practicării prostituției de către alte persoane, precum și tragerii de foloase de pe urma acestei activități, a întreprins acțiuni în vederea identificării potențialelor persoane pentru prestarea ulterioară a serviciilor sexuale contra plată, în formă perversă.

Astfel, Alexandru Rusu la începutul lunii ianuarie 2014, aflându-se în mun. Chișinău, acționând împreună și de comun acord cu Natalia Rusu, în scopul îndemnării persoanelor pentru prestarea serviciilor sexuale contra plată, în formă perversă, cunoscând despre faptul, că Lungu Vera, anterior a prestat astfel de servicii

CC „Atrium” și este în căutarea unui loc de muncă, în cadrul întâlnirii avute cu aceasta, i-a propus de a presta servicii sexuale contra plată, în formă perversă, prin ce a îndemnat-o pe ultima la practicarea prostituției.

În continuare, Alexandru Rusu împreună cu Natalia Rusu, acționând de comun acord, întru atingerea scopului infracțional unic de îndemnare la practicarea prostituției, în cadrul ulterioarei întâlniri cu Vera Lungu i-au propus acesteia de a presta contra plată servicii sexuale în formă perversă, promițându-i asigurarea cu încăpere necesară în acest scop situată în XXXXX, și obținerea unui venit în mărime de 50% din banii acumulați de la clienți, prin ce au îndemnat-o repetat la practicarea acestei activități.

Tot atunci, Alexandru Rusu împreună cu Natalia Rusu, care acționau de comun acord, întru realizarea intențiilor sale infracționale comune de înlesnire a practicării prostituției, obținând consimțământul Verei Lungu de a presta servicii sexuale contra plată, în formă perversă, au întreprins acțiuni de înlesnire a practicării acestei activități.

La mijlocul lunii ianuarie 2014, Vera Lungu aflându-se în biroul închiriat de către Alexandru Rusu de pe XXXXX, primea apelurile telefonice de la diferiți clienți cărora le acorda servicii sexuale contra plată, în formă perversă.

În luna februarie 2014, Natalia Rusu care acționa împreună și de comun acord cu Alexandru Rusu, întru realizarea intențiilor infracționale de înlesnire a practicării prostituției, și anume, în scopul asigurării legăturii dintre Vera Lungu și client, plasa în acest scop anunțuri în ziarul „Makler” și pe site-ul www.999.md.

În continuare, Natalia Rusu care acționa împreună și de comun acord cu Alexandru Rusu, întru realizarea intențiilor infracționale de înlesnire a practicării prostituției de către Vera Lungu, după plasarea anunțurilor, primea apelurile telefonice de la potențialii clienți, după care asigura legătura dintre aceștia și Vera Lungu, cărora ultima le acorda servicii sexuale contra plată, în formă perversă, activitate pe care a practicat-o până în luna iunie 2014.

Tot, Alexandru Rusu împreună cu Natalia Rusu, aproximativ în perioada lunii februarie 2014, acționând de comun acord și urmărind scopul înlesnirii practicării prostituției de către alte persoane, precum și tragerii de foloase de pe urma acestei activități, cunoscând despre faptul că Galina Cușnir, este de acord să acorde servicii sexuale contra plată, în formă perversă, au întreprins acțiuni de înlesnire a practicării acestei activități.

Astfel, tot în perioada lunii februarie 2014, Alexandru Rusu care acționa împreună și de comun acord cu Natalia Rusu, întru realizarea intențiilor sale infracționale, a înlesnit Galinei Cușnir practicarea prostituției, închiriindu-i un birou

de pe str. XXXXX, unde aceasta urma să acorde servicii sexuale contra plată, în formă perversă.

În continuare, Natalia Rusu care acționa împreună și de comun acord cu Alexandru Rusu, întru realizarea intențiilor infracționale de înlesnire a practicării prostituției și anume în scopul manipulării legăturii dintre Galina Cușnir și client, plasa în acest scop anunțuri în ziarul „Makler” și pe site-ul vwww.999.md.

După aceasta, Natalia Rusu care acționa împreună și de comun acord cu Alexandru Rusu, întru realizarea intențiilor infracționale de înlesnire a practicării prostituției de către Galina Cușnir, după plasarea anunțurilor, primea apelurile telefonice de la potențialii clienți, după care asigura legătura dintre aceștia și Galina Cușnir, cărora ultima le acorda servicii sexuale contra plată, în formă perversă.

De asemenea, Natalia Rusu care acționa împreună și de comun acord cu Rusu Alexandru, în scopul tragerii de foloase de pe urma practicării prostituției de către alte persoane, după acordarea serviciilor sexuale contra plată clienților de către persoanele îndemnate și cărora le înlesneau această activitate, primea de la persoanele care au acordat servicii sexuale o parte din banii primiți de la client.

Acțiunile inculpaților Alexandru Rusu și Natalia Rusu au fost încadrate de către acuzare conform dispoziției art. 220 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal, după indicii calificativi, *proxenetismul, adică îndemnul la prostituție, înlesnirea practicării prostituției de către o altă persoană, precum și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției, acțiuni săvârșite de mai multe persoane și în privința la mai multe persoane.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul prin care a solicitat casarea, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Alexandru Rusu și Natalia Rusu, să fie recunoscut culpabili în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, în baza sancțiunii acestui articol să le fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare a câte 4 ani la fiecare. Conform prevederile art. 90 Cod penal, a suspenda condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune de a câte 2 ani.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2019, a fost respins apelul declarat de către procuror ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei, instanța de apel a indicat că, nu a comis careva erori de fapt și de drept care ar impune casarea sentinței de achitare a lui Alexandru Rusu și Natalia Rusu, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, or, instanța de fond în sentința de achitare corect și justificat și-a motivat soluția, luând în considerare probele administrate de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată în prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor

art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la lipsa faptei infracțiunii.

Astfel, instanța de apel examinând cumulul de probe administrat ce a stat la baza învinuirii lui Alexandru Rusu și Natalia Rusu în baza art. 220 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal, și anume: *declarațiile martorilor Celarschi Galina, Oxana Baca, Tudor Veverița (f.d.231-232, Vol.II), Valeriu Tabora (f.d.221-222, Vol.II), Svetlana Cozarenco (f.d.228, Vol.II), Oxana Banca (f.d.116-120), Vera Lungu (f.d. 88-91, 158-159, vol. I, f.d. 93 vol. II); raportul de expertiză nr.10812 din 25.11.2015 (f.d.204-212, Vol.I); procesul-verbal de examinare a documentului din 06.08.2014 prin care au fost examinate documentele solicitate în cadrul cauzei penale de la Agenția de stat pentru protecția moralității și la SRL „Makler”, (f.d.37, Vol.I); procesul-verbal de examinare a documentului din 06.08.2014 prin care au fost examinate documentele anexate la cauza penală (f.d.57 Vol.I); procesul-verbal de ridicare din 08.12.2014 (f.d.93, Vol.I); procesul-verbal de examinare a documentului din 08.12.2014 prin care a fost examinate copiile actelor ridicate de la martorul Lungu Vera; (f.d.99, Vol.I); procesul-verbal de ridicare a copiilor de pe documentele privind examinarea plângerilor cet. Oxana Baca și Natalia Rusu pe acțiunile colaboratorilor Centrului pentru combaterea traficului de persoane din 30.09.2014 (f.d.133, Vol.I); procesul-verbal de examinare a documentului din 01.10.2014 prin care au fost examinate copiile documentelor ridicate la 30.09.2014 (f.d.149, Vol.I); procesul-verbal de ridicare din 10.08.2015 prin care de la martorul Tudor Veverița a fost ridicat contractul de chirie nr.20 din 01.02.2014 încheiat între Svetlana Cozarenco și Vera Lungu privind arendarea unei camere în casa de locuit amplasată în XXXXX (f.d.133, Vol.I); procesul-verbal de examinare a documentului din 03.09.2015 prin care a fost examinat contractul de chirie nr.20 din 01.02.2014 încheiat între Svetlana Cozarenco și Vera Lungu privind arenda unei camere în casa de locuit amplasată în XXXXX (f.d.156, Vol.I); procesul-verbal de examinare a documentului din 03.12.2015 prin care a fost examinată interpelarea adresată Directorului SRL „Simpalas” din 03.02.2015 cu nr.24/232 și răspunsul parvenit în adresa CCTP al INI cu nr.315 din 27.11.2015 de la SRL „Simpalas” (f.d.219, Vol.I); procesul-verbal de confruntare efectua dintre martorul Vera Lungu și învinuitul Alexandru Rusu, în cadrul căruia martorul și-a susținut declarațiile depuse în cadrul urmăririi penale (f.d.60-62, Vol.II); procesul-verbal de confruntare dintre martorul Vera Lungu și învinuitul Natalia Rusu, în cadrul căruia martorul și-a susținut declarațiile depuse în cadrul urmăririi penale (f.d.63-64, Vol.II); contractul de chirie nr.20 din 01.02.2014 încheiat între Svetlana Cozarenco și Vera Lungu privind arenda unei camere în casa de locuit amplasată în XXXXX (f.d.155, 157, Vol.I), a conchis că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.*

În acest context, instanța de apel a indicat că, instanța de fond a făcut o apreciere corectă probatoriului administrat, ajungând în mod legal la concluzia că Alexandru Rusu și Natalia Rusu nu se fac vinovați de comiterea infracțiunii de proxenetism, or, în cazul respectiv, se constată lipsa faptei infracționale.

Referitor la fapta inculpaților care rezultă din declarațiile date de Vera Lungu organului de urmărire penală, în instanța de fond, nu a fost posibil de verificat din motiv că, ultima nu a fost audiată în ședința de judecată, deoarece prezența acesteia nu a putut fi asigurată de către procuror, iar alte probe care să ateste că, aceasta ar fi practicat prostituția la îndemnul lui Alexandru Rusu și Natalia Rusu, sau precum că aceștia au înlesnit practicarea prostituției de către Vera Lungu sau au tras foloase de pe urma acestei activități, decât declarațiile depuse de aceasta la urmărirea penală nu există.

Respectiv, instanța de apel a conchis că, în speța respectivă sunt aplicabile prevederile art. 389 alin. (2) Cod de procedură penală, potrivit cărora sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.

Totodată, potrivit declarațiilor inculpaților Alexandru Rusu și Natalia Rusu, Vera Lungu presta servicii de masaj pe cont propriu, dânsa încheind în acest sens un contract de locațiune a spațiului unde își desfășură activitatea. Declarațiile date, instanța de apel le-a apreciat ca fiind veridice, deoarece coroborează inclusiv cu declarațiile martorului Svetlana Cozarenco prin care s-a constatat că, contractul de locațiune era încheiat între dânsa și Vera Lungu, banii pentru achitarea chiriei îi primea de la Vera Lungu, declarațiile martorului Tudor Veverița, prin care s-a demonstrat că în anul 2014, Svetlana Cozarenco a încheiat contract de locațiune cu o persoană pe nume Vera, precum și a martorului Galina Celarschi care a menționat că, propunerea de a activa în calitate de maseuză a parvenit de la Veronica Lungu.

Rolul lui Alexandru Rusu a fost doar de a oferi contactele lui Tudor Veverița, ca fiind persoană care dispune de spații și acordare în chirie, însă aceste acțiuni nicidecum nu pot fi calificate drept proxenetism.

Mai mult decât atât, Natalia Rusu activa ca ajutorul lui Vera Lungu în cadrul salonului de masaj deschis de Vera Lungu în imobilul de pe XXXXX, lucrul său consta în procurarea uleiului de masaj, creme, detergent, precum și spălarea albitorilor, fapt confirmat prin declarațiile inculpaților Natalia Rusu și Alexandru Rusu, inclusiv declarațiile martorului Tudor Veverița.

Faptul că, anunțurile pe site-ul www.makler.md și vwwv.999.md au fost plasate de către Natalia Rusu, precum și faptul că aceasta discuta cu clienții la acest subiect,

inculpata a menționat că aceste acțiuni erau realizate la solicitarea lui Vera Lungu, când ultima era ocupată cu clienții.

De asemenea, atât inculpații, cât și martorul Galina Celarschi au declarat că nu au cunoscut că Vera Lungu presta servicii de masaj erotic.

Instanța de apel a subliniat că, în cadrul audierii în calitate de martor la urmărirea penală, Vera Lungu a declarat că o discuție concretă cu Alexandru Rusu sau soția acestuia despre prestarea serviciilor sexuale în formă perversă, nu a avut.

Astfel, instanța de apel a relatat că, versiunea inculpaților a fost confirmată și prin declarațiile martorului Oxana Baca, care în cadrul audierii la etapa urmăririi penale a declarat că, Veronica îi acorda anumite sume de bani de la 50 până la 100 de lei, iar lucrul ei consta în încălzirea pacientului pentru masaj, spăla scările, baia, pune șervețele, personal nu a prestat servicii de așa gen.

Faptul că, Vera Lungu a prestat servicii sexuale contra plată, în formă perversă, nicidecum nu presupune că aceasta a fost îndemnată sau i s-a înlesnit practicarea acestei activități de către Alexandru Rusu și Natalia Rusu, precum și nu există dovada faptului că mijloace bănești, primite de către Vera Lungu de la clienții săi pentru întreținerea relațiilor sexuale cu aceștia, să fi ajuns în mâinile inculpaților, odată ce careva probe în acest sens nu au fost prezentate de acuzare.

Totodată, instanța de apel a menționat că, Vera Lungu practica mai de mult timp asemenea servicii, fapt recunoscut de ultima la etapa audierii la urmărirea penală și indicat în învinuirea acuzării. Respectiv, Alexandru Rusu și Natalia Rusu, nu mai puteau deja s-o îndemne, s-o determine să practice prostituția, or, îndemnul la prostituție poate avea loc față de o persoană care până la acel moment, n-a practicat prostituția și doar în urma acțiunilor făptuitorului s-a decis să o practice .

În ceea ce ține de învinuirea adusă inculpaților Alexandru Rusu și Natalia Rusu privind îndemnarea și înlesnirea practicarea prostituției de către Galina Cușnir, precum și tragerea de foloaselor de pe urma acestei activități, instanța a menționat că, ultima nu a fost sancționată conform art. 89 alin. (1) Cod contravențional, pentru comiterea faptei de practicare a prostituției.

Totodată, fiind audiata în ședința de judecată în instanța de fond, sub jurământ, cu respectarea principiului contradictorialității, martorul Galina Cușnir a declarat că, nu a efectuat masaj erotic, plata pentru masaj era 200 de lei, dânsa își lua partea sa și restul rămânea în cabinet, însă nu cunoaște de cine era ridicată jumătate de sumă.

Așadar, în speță, instanța de apel a conchis că, prin probele administrate de organul de urmărire penală, nu au fost prezentate probe verosimile care ar dovedi faptul că, inculpații Alexandru Rusu și Natalia Rusu au îndemnat ori au înlesnit practicarea prostituției, ori au tras foloase de pe urma practicării prostituției, nu au

prezentat probe care ar demonstra intenția directă-unică și urmărirea scopului de a exploata două sau mai multe persoane, or, de către acuzare nu au fost prezentate probe pertinente, concludente, utile și veridice care ar fi dovedit vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate, ultima fiind bazată în exclusivitate pe presupuneri care nu pot sta la baza emiterii unei decizii de condamnare, iar toate dubiile neînălțurate în condițiile legii urmează a fi interpretate în favoarea inculpaților.

În acest sens, instanța de apel a constatat că în acțiunile lui Alexandru Rusu și Natalia Rusu lipsește fapta infracțiunii prevăzută de art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, pentru ce ultimii, justificat și legal au fost achitați, iar în cazul respectiv, acuzatorul de stat nu a adus careva argumente plauzibile ce ar servi drept temei de casare a sentinței de achitare din care motiv, a respins cererea de apel declarat de către procuror.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casare deciziei cu remiterea cauzei spre rejudecare de către aceiași instanță, în alt complet de judecată.

În motivarea celor solicitate, procurorul susține dezacordul cu aprecierea probelor dată de către instanța de apel și indică că, eronat instanța de apel nu a luat în calcul declarațiile părții vătămate.

Mai mult decât atât, procurorul menționează că, instanța de fond a omis să se expună asupra cheltuielilor judiciare suportate de către organul de urmărire penală pentru efectuarea expertizelor judiciare și efectuarea acțiunilor de urmărire penală în mărime de 2 295,49 lei, iar instanța de apel judecând cauza nu s-a expus asupra acestei omisiuni.

De asemenea, recurentul indică că, dispozitivul deciziei contravine părții descriptive, or, instanța de apel a menținut sentința de achitare a inculpaților din motiv că nu s-a constatat fapta infracțională, însă în motivare susține că în acțiunile inculpaților lipsește scopul îndemnării la prostituție.

6. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi admis, pentru considerentele de drept și de fapt expuse în contextul ce urmează.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Soluția de admitere a recursului declarat, în drept, se întemeiază pe dispoziția art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit căreia judecând

recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanță, la această etapă a procedurilor.

Din conținutul recursului deferit judecății se constată că procurorul, întemeind și cererea pe temeiurile de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, critică decizia instanței de apel prin aceea că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta expus neclar sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Colegiul penal lărgit subliniază că, acuzatorul de stat critică soluția adoptată de către instanța de apel, deoarece contravine circumstanțelor cauzei și probelor administrate în prezenta speță și nu corespunde cerințelor prevăzute de art. 414 Cod de procedură penală.

Așadar, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, ce au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, în același timp, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din dispozițiile art. 414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit menționează că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor ce a fost declarat.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de către inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele au fost corect apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: *dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal ori civil au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.*

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Deci, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urmează să expună în hotărârea adoptată situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptei săvârșite de către acesta sau nevinovăția acestuia și temeiul achitării, prevăzut de normele procesual penale.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecății instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Astfel, verificând asupra principiului respectării normelor de drept menționate mai sus, Colegiul penal lărgit constată că, potrivit deciziei recurate instanța de apel a menținut sentința primei instanțe prin care inculpații au fost achitați de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Analizând hotărârea instanței de apel, Colegiul penal lărgit constată că, instanța a indicat temei de achitare precum că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, însă în partea descriptivă a deciziei a indicat concluzii din care rezultă și alt temei de achitare, de rând cu cel indicat în dispozitiv.

Așadar, instanța de recurs consideră esențial de elucidat următorul aspect, prin prisma conținutului deciziei.

În primul rând, potrivit deciziei de achitare, instanța de apel a indicat un șir de concluzii cum ar fi „(...) a conchis lipsa la materialele cauzei probe pe care s-a bazat învinuirea (...) acuzarea nu a prezentat probe convingătoare care ar permite de a concluziona asupra vinovăției inculpaților” ce semnalează temeiul de achitare prevăzut la pct. 1) alin. (1) art. 390 Cod de procedură penală, unde este stipulat că, sentința de achitare se

adoptă dacă nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, concluzie enunțată în partea dispozitivă și descriptivă a hotărârilor instanțelor de fond.

De asemenea, în partea descriptivă a deciziei instanța de apel își întemeiază poziția pe faptul că probele prezentate în respectiva decizie nu demonstrează prezența elementelor infracțiunilor imputate, semnalând că „(...) lipsește scopul îndemnării la prostituție” ce semnalează temeiul de achitare prevăzut la pct. 3) alin. (1) art. 390 Cod de procedură penală, unde este stipulat că, fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii, care a și fost enunțat în concluziile instanței în partea descriptivă finale.

Astfel, Colegiul penal lărgit constată că, deși instanța de apel a conchis că inculpații urmează a fi achitați din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal, în urma sintezei concluziilor evocate de către instanța de apel în hotărârea pronunțată și menționate supra, se observă o inadvertență în stabilirea temeiului ce stă la baza achitării lui Alexandru Rusu și Natalia Rusu, fiind constatate concluzii cu temeiuri de achitare diferite „nu s-a constatat existența faptei infracțiunii” și „fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii”, temeiuri prevăzute de art. 390 alin. (1) pct. 1) și 3) Cod de procedură penală.

Pe cale de consecință, Colegiul penal lărgit atestă că, menționarea concomitentă a două temeiuri de achitare care se exclud una pe alta, în aceeași hotărâre judecătorească este o eroare de procedură, fapt ce în viziunea Colegiului, semnalează prezența temeiului pentru recurs „motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii”, care este prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Subsecvent, Colegiul penal lărgit reamintește că, rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite.

Mai mult, o decizie motivată oferă părții posibilitatea de a o contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției. Dreptul de a fi auzit, prin urmare, include nu doar posibilitatea de a prezenta argumente instanței, dar de asemenea obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse (vezi cauza *Fomin vs Moldovei* din 11 octombrie 2011, nr. 36755/06).

Totodată, Colegiul penal lărgit subliniază că, nu poate menține sentința primei instanțe, deoarece la fel ca și în cazul instanței de apel achită din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, însă în partea descriptivă a sentinței susține lipsa probelor care ar demonstra că inculpații au avut scopul de a îndemna presupusele victime la practicarea prostituției.

Rezumând cele menționate mai sus, încălcările enunțate determină incontestabil Colegiul penal lărgit să concluzioneze asupra necesității de a casa decizia instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel are obligația cu strictețe să respecte prevederile art. 414 Cod de procedură penală, să înlăture erorile enumerate mai sus, să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor prezentate, minuțios să studieze și corect să aprecieze juridic materialele cauzei în tot ansamblul lor, să țină cont de jurisprudența națională, de cele expuse în prezenta decizie legate de justa apreciere, sub toate aspectele, complet și obiectiv a tuturor împrejurărilor cauzei, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs și în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

admite recursul ordinar declarat de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Chișinău Oleg Popov, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2019, în cauza penală în privința inculpatului *Rusu Alexandru XXXXX și Rusu Natalia XXXXX*, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă căilor de atac. Pronunțată integral la *07 iulie 2020*.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Ion Guzun

Liliana Catan

Victor Burduh

Nicolae Craiu